

Кірічок О.Г., Антонюк В.П., Шевченко О.В.

Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне

РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ МІЖНАРОДНИХ АВТОМОБІЛЬНИХ ПАСАЖИРСЬКИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ У РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ

В статті проведений критичний аналіз організації міжнародних автомобільних пасажирських перевезень, досліджено систему міжнародних пасажирських перевезень, запропоновано шляхи вдосконалення і покращання транспортного обслуговування населення на міжнародних автобусних маршрутах.

Ключові слова: міжнародні перевезення, пасажирський транспорт, автобус, економіка країни, автобусне сполучення.

ВСТУП

Аналіз пасажирських маршрутних систем міжнародного сполучення свідчить про те, що ефективне функціонування транспорту в сучасних умовах визначає не тільки економічний розвиток країни, але й задоволення нагальних потреб мільйонів людей і сприяє розвитку міжнародного співробітництва та зв'язків [1].

В організації системи міжнародних автобусних маршрутів накопичено певний досвід і порівняно з іншими видами транспорту мають місце давні традиції. Супроводження пасажирів міжнародних автобусів кваліфікованими стюардами та гідями дозволяє спростити процедуру митного та прикордонного контролю.

Таким чином, вирішення нагальних проблем автомобільного транспорту безпосередньо впливає на міжнародні перевезення пасажирів. Розвиток міжнародного туризму, ділових, культурних, спортивних, науково-технічних та інших видів міжнародних зв'язків, кількісне і якісне збільшення транспортних засобів, удосконалення шляхів сполучення і організації перевезень сприяють зростанню їх обсягів.

АНАЛІЗ ЛІТЕРАТУРНИХ ДЖЕРЕЛ І ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Проблеми організації та управління процесом перевезень, в тому числі автомобільних пасажирських, розглянуті в роботах С. П. Артемьева, О. С. Смирнова [2], В. А. Гудкова, Л. Б. Миротина, А. В. Вельможина [3], О. А. Дмитриєва [4], В. К. Доля [5] та інших вчених.

Автомобільний пасажирський транспорт є складовою частиною єдиної транспортної системи країни. Її успішне функціонування здебільшого залежить від координації роботи з іншими видами транспорту.

Для сучасної України значення автомобільного пасажирського транспорту неоціненне, оскільки саме він з'єднує різні регіони у єдину країну, а Україну – з іншими країнами Європи та іншими частинами світу. В цьому сенсі транспорт є одним з визначальних державноутворюючих факторів і входження України в Європейський простір.

Тому аналіз транспортних процесів в контексті європейської інтеграції України є актуальним і потребує глибокого і всебічного дослідження.

ЦІЛЬ І ЗАДАЧІ ДОСЛІДЖЕНЬ

Сучасний етап розвитку економіки України пов'язаний з переходом до ринкових відносин, характеризується підвищенням соціальних, організаційних, екологічних та технологічних вимог щодо функціонування і розвитку транспортного комплексу. Схильність до співробітництва в різних галузях суспільного виробництва і соціальній сфері викликає необхідність удосконалення міжнародних пасажирських перевезень та зміцнення позицій вітчизняного перевізника на транспортних ринках. Економічна криза на транспорті, як і в інших галузях, у значній мірі є наслідком намагання створити у стислі терміни самостійну національну маршрутну систему, на теренах якої значна кількість транспортних підприємств і перевізників сьогодні не в змозі ефективно функціонувати, що перешкоджає формуванню спільного ринкового простору.

У сучасному світовому поділі виробництва відсутні приклади навіть серед розвинених держав, щоб транспортні системи були відокремлені і не базувались на інтеграційних принципах. Ігнорування цього факту, недостатність законодавчої, нормативно-правової, технологічної та інформаційної бази міжнародних перевезень призводить до того, що Україна, яка знаходиться на перехресті головних транспортних напрямків Євразійського континенту, що мають тисячолітню історію, не повністю

реалізує ці переваги в розвитку національної транспортної системи та мережі міжнародних транспортних коридорів.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕНЬ

Роль міжнародного автобусного транспорту серед інших видів транспорту в історичному контексті суттєво змінювалась. Це пояснюється тим, що даний вид транспорту відноситься до популярних і недорогих видів сполучення. Проте до середини 60-х років він не користувався великою популярністю з причини обмеженості супутнього сервісу та комфортності поїздки. Але вже починаючи з 1966 р., міжнародний автобусний транспорт отримує поштовх до розвитку: збільшується довжина регулярних маршрутів, які проходять по території 2-3 країн. Таким чином, поступово складається стабільний ринок міжнародних транспортних послуг з перевезення пасажирів, який поряд з розширенням системи міжнародних маршрутів характеризується облаштуванням їх сучасними автостанційними терміналами, розширенням кола надання супутніх послуг.

Відомо, що в другій половині 70-х років міжнародні автобусні перевезення зазнали суттєвого спаду, який був викликаний наслідками енергетичної кризи. Однак вже на початку 80-х років міжнародний автобусний транспорт набуває популярності серед населення розвинених країн, особливо Європи та Америки. Це пояснюється, перш за все, тим, що виробництво міжнародних автобусів наближається по комфортності до залізничних вагонів, легкових автомобілів і літаків, а за окремими показниками їх перевершує, а саме: автобуси обладнуються зручними кріслами з відкидними сидіннями, кондиціонерами, радіоприймачами, барами, телевізорами, громадськими вбиральнями, засобами телекомунікаційних технологій тощо. Разом з тим, конструкція сучасних міжнародних автобусів за бажанням пасажирів дозволяє здійснити їх переобладнання для тривалого відпочинку. Місткість автобусів, як правило, коливається в межах від 40 до 70 пасажирів, а тому такі автобуси обладнуються потужними економічними двигунами і характеризуються високими швидкостями пересування, що значно підвищує конкурентоспроможність автомобільного транспорту порівняно з іншими видами. Це дозволяє органічно поєднувати швидкість доставки пасажирів до місця призначення з супутньою можливістю для пасажирів з салону оглядати пам'ятки і місцевість, по якій вони проїжджають.

В організації системи міжнародних автобусних маршрутів накопичено певний досвід і порівняно з іншими видами транспорту мають місце давні традиції. Наприклад, траса автобусного маршруту може бути прокладена через невеликі міста, що робить його доступним та зручним для сімейних пасажирів і людей похилого віку. Супроводження пасажирів міжнародних автобусів кваліфікованими стюардами та гідями дозволяє спростити процедуру митного та прикордонного контролю.

Міжнародним автобусним сполученням пов'язано багато міст у країнах Західної Європи та Америки. За даними 2018 р. діяло 350 міжнародних регулярних автобусних маршрутів довжиною від 300 до 5000 км.

У Західній Європі існує два основних офіційних розклади міжнародних автобусних маршрутів: *Autobus* і *Euorabus*. *Euorabus* являє собою зведення розкладів туристичних автомобільних підрозділів управлінь залізниць 14 західноєвропейських країн. Мережа маршрутів союзу близько 80 тис. км.

Autobus був зведеним розкладом руху автобусів європейських соціалістичних країн і видавався спільно Болгарією, Угорщиною, Польщею, Румунією, СРСР і Чехословаччиною. Крім *Euorabus*, у Західній Європі існують регулярні автобусні маршрути, які експлуатуються незалежно. В табл. 1 наведено основні регулярні маршрути у країнах Західної Європи.

Конкуренція з боку залізничних і авіаційних регулярних пасажирських ліній, а також легкового транспорту і туристичного бізнесу змушують західноєвропейських учасників союзу *Euorabus* пристосовуватись до швидкоплинних обставин. В умовах такої конкуренції перевагою регулярних автобусних маршрутів *Euorabus* є не тільки швидке і комфортне перевезення пасажирів, але й можливість здійснення поїздки з пізнавальною метою: пасажирів обслуговують кваліфікованими гідями, які володіють як мінімум двома іноземними мовами, в той час, як на експресних маршрутах перевага надається тільки перевезенням без урахування супутнього обслуговування.

Таблиця 1 – Основні регулярні маршрути у країнах Західної Європи

Найменування маршрутів	Довжина маршрутів, км	Тривалість поїздки в одному напрямку, год.	Швидкість сполучення, км/год.
Амстердам – Остенде – Лондон	559	13	43
Амстердам – Бон – Франкфурт-на-Майні	506	12	42,2
Брюссель – Париж	325	5	65
Антверпен – Брюссель – Барселона	1355	56	24,2
Антверпен – Брюссель – Мюнхен	1247	36	34,6
Лондон – Остенде – Познань – Варшава	1500	48	31,2
Мюнхен – Венеція	470	12	34,2
Лондон – Мюнхен – Зальцбург – Белград – Софія – Афіни	2300	96	24
Мюнхен – Відень – Будапешт – Белград – Софія – Стамбул	2000	60	33,3
Антверпен – Мілан – Катовіце	1415	36	39,3

Вищенаведені тенденції розвитку міжнародного автомобільного транспорту мають місце при здійсненні міжнародних перевезень в Україні. Аналіз пасажирських маршрутних систем міжнародного сполучення показує, що ефективне функціонування транспорту в сучасних умовах визначає не тільки економічний розвиток країни, але й задоволення нагальних потреб мільйонів людей і сприяє розвитку міжнародного співробітництва та зв'язків [6].

Розподіл перевезень за видами транспорту в Україні свідчить, що на автомобільний транспорт припадає понад 85% обсягів пасажирських перевезень. В Україні кількість маршрутів за останні 10 років зросла більше ніж у 10 разів, а обсяги перевезень пасажирів збільшилися з 0,5 млн до 6,0 млн пас. на рік. Маршрутна система регулярного автобусного сполучення у 2018 р. складалася з 190 маршрутів і забезпечувала сталий зв'язок з 15 країнами Європи, не враховуючи країн СНД. Це такі країни, як Польща, Словаччина, Румунія, Угорщина, Чехія, Болгарія, Німеччина, Австрія, Туреччина, Великобританія, Латвія, Естонія, Греція, Франція тощо. Найбільш розвинена маршрутна система створена з Республікою Польща, Словаччиною, Угорщиною, Румунією, Чехією та Німеччиною. У 2018 р. на регулярних автобусних маршрутах виконувалось 384 рейси. Наприклад, між Україною і Польщею щоденно 20 українськими та 26 іноземними перевізниками здійснюється 138 рейсів на 67 автобусних маршрутах.

Розглянемо розподіл попиту на перевезення за регіонами. Пріоритетними залишилися зв'язки України з Російською Федерацією та країнами СНД (28,2%). Друге місце за інтенсивністю займають країни Європи і Близького Сходу, відповідно 22,1%. Це пояснюється скрутним економічним станом населення, становленням ринкових відносин, що призвело до появи шоп-туризму. Але, як показують прогнози розрахунки, в найближчі 10 років важливим напрямком у розвитку пасажирських перевезень буде Центральна Європа, адже сьогодні обсяг перевезень у цьому регіоні досягає 14%.

Особливе занепокоєння транспортників викликає забезпечення перевезень транспортними засобами. У найближчому майбутньому українські перевізники, в основному, будуть використовувати автобуси іноземного виробництва у зв'язку з тим, що Україна поки що знижує випуск транспортних засобів, а міжнародний автобус існує тільки у варіанті експериментального зразка, який створений на Львівському автобусному заводі.

Законодавство про державне регулювання міжнародних перевезень автомобільним транспортом складається із Закону України «Про державне регулювання міжнародних перевезень пасажирів та вантажів автомобільним транспортом», «Про транспорт», «Про дорожній рух», «Про автомобільний транспорт» та інших нормативно-правових актів. Основними завданнями законодавства з питань міжнародних перевезень пасажирів та вантажів автомобільним транспортом є:

- визначення основних правових та організаційних основ державного регулювання у сфері міжнародних перевезень пасажирів та вантажів автомобільним транспортом;
- установлення вимог до перевізників, водіїв та автотранспортних засобів щодо забезпечення безпеки перевезень та екологічної безпеки;

– визначення системи державного контролю, прав, обов'язків та відповідальності державних органів виконавчої влади та перевізників за порушення встановленого законодавством України порядку.

Відповідно до Закону України «Про транспорт» державне управління в галузі транспорту здійснюють центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, дорожнього господарства, туризму та інфраструктури, місцеві ради та інші уповноважені на те органи відповідно до їх компетенції [7].

Закон України «Про дорожній рух» регулює суспільні відносини у сфері дорожнього руху та його безпеки, визначає права, обов'язки і відповідальність суб'єктів - учасників дорожнього руху, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, об'єднань, підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності та господарювання [8].

Згідно з Законом України «Про автомобільний транспорт» організацію міжнародних перевезень пасажирів здійснюють перевізники відповідно до міжнародних договорів України з питань міжнародних автомобільних перевезень і які мають досвід роботи на внутрішніх перевезеннях на договірних умовах не менше, ніж три роки [9].

При виконанні міжнародних перевезень пасажирів резиденти України повинні мати:

- дозволу іноземних країн, по території яких буде здійснюватися перевезення;
- ліцензійну картку на транспортний засіб;
- свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу;
- сертифікат відповідності щодо безпеки руху, екологічної безпеки та енергозбереження вимогам країн, по території яких буде здійснюватися перевезення;
- список пасажирів (при нерегулярних та маятникових перевезеннях);
- білетно-облікову документацію;
- схему маршруту;
- сертифікат відповідності транспортного засобу вимогам законодавства України щодо безпеки руху, екологічної безпеки та енергозбереження.

Міжнародне співробітництво у сфері міжнародних перевезень пасажирів забезпечує центральний орган виконавчої влади з питань автомобільного транспорту, який у межах повноважень:

- організовує контроль за виконанням міжнародних договорів України з питань міжнародних перевезень пасажирів і вантажів;
- розробляє пропозиції щодо розвитку міжнародного співробітництва у сфері міжнародних перевезень пасажирів і вантажів;
- бере участь у проведенні заходів щодо укладання міжнародних договорів з питань міжнародних перевезень пасажирів;
- бере участь у роботі міжнародних організацій автомобільного транспорту;
- забезпечує видачу дозвільних документів на міжнародні перевезення пасажирів.

Види дозвільних документів та порядок їх розподілу, видачі та використання українськими перевізниками при перевезенні по території іноземних країн визначаються центральним органом виконавчої влади з питань автомобільного транспорту з урахуванням вимог законодавства України та законодавства країни, по території якої буде здійснюватися перевезення.

Порядок оформлення і видачі дозволів на поїздку по територіях іноземних держав при виконанні перевезень пасажирів автомобільним транспортом у міжнародному сполученні, їх обліку та обміну визначає центральний орган виконавчої влади з питань автомобільного транспорту.

Дозвільні документи Європейської Конференції Міністрів Транспорту розподіляють на конкурсних засадах з урахуванням рівня безпеки руху й екологічної безпеки транспортних засобів, запроваджених у європейських країнах, ефективності їх використання.

Порядок проведення конкурсу та видачі дозвільних документів Європейської Конференції Міністрів Транспорту визначає центральний орган виконавчої влади з питань автомобільного транспорту.

Міжнародні перевезення пасажирів мають здійснюватись з дотриманням режимів праці відпочинку водіїв згідно з Європейською угодою в частині роботи екіпажів транспортних засобів (ЄУТР) (укладена в Женеві 1 липня 1970 поправками, що діють з 24.04.1992 р. та протоколом про підпис).

Для здійснення перевезень на міжнародному маршруті повинне забезпечуватись:

- кількість водіїв відповідно до ЄУТР;
- належність перевізнику безпосередньо одного і більше автобусів, які використовуються для транспортних послуг на кожному маршруті міжнародних регулярних чи спеціальних регулярних перевезень також для нерегулярних чи маятникових перевезень;
- наявність одного резервного автобуса для надання транспортних послуг на кожному маршруті міжнародних регулярних чи спеціальних регулярних перевезень.

Формування маршрутів міжнародних регулярних перевезень має відповідати вимогам щодо:

- задоволення попиту населення в міжнародних перевезеннях;
- визначення початкових і кінцевих пунктів в обласних центрах та великих промислових містах;
- паритетного виконання перевезень українськими та іноземними перевізниками;
- організації відправлень автобусів з автостанцій за годинами доби та днями тижня, виходячи з розподілу попиту на перевезення та умов перетину державного кордону;
- врахування інтересів перевізників, що працюють на маршрутах.

Організація міжнародних регулярних перевезень здійснюється в кілька етапів. На першому етапі відбувається розгляд заяв про відкриття маршруту; для цього перевізник подає до Міністерства інфраструктури України такі документи:

- заява про намір відкриття маршруту;
- проект схеми міжнародного маршруту;
- проект розкладу руху;
- проект графіка роботи та відпочинку водіїв;
- проект тарифів на перевезення;
- список автобусів, що будуть використовуватись, у т.ч. резервних;
- підтвердження відповідності автобуса умовам перевезень (на кожний автобус за списком);
- довідка перевізника про наявність досвіду у перевізника щодо здійснення внутрішніх перевезень пасажирів протягом двох і більше років або міжнародних нерегулярних чи маятникових перевезень пасажирів одного і більше років;
- копії свідоцтв про проходження водіями спеціальних курсів міжнародних перевезень;
- копія ліцензії на право надання послуг з міжнародних перевезень пасажирів автомобільним транспортом та ліцензійних карток на кожний автобус за списком;
- рекомендація громадської організації транспортного профілю (подається за бажанням перевізника).

Міністерство інфраструктури України може запросити іншу інформацію, не заборонену чинним законодавством, що стосується перевізника чи маршруту, що відкривається.

Заява про намір відкриття маршруту відхиляється у разі:

- якщо вона містить недостовірні дані або матеріали не в повному обсязі;
- відмови у видачі дозволу на здійснення міжнародних перевезень пасажирів компетентним іноземної держави;
- збігу схеми маршруту з діючим, на якому задовольняється попит на перевезення;
- коли час відправлення з початкової автостанції маршрутів, що збігаються за шляхом руху автобусів напрямку, відрізняється менше, ніж на 2 години;
- відсутності у перевізника резервних автобусів;
- порушення принципу паритетного виконання перевезень;
- порушення вимог до організації міжнародних перевезень;
- порушення вимоги використання переліку доріг, по яких прокладені міжміські, міжобласні маршрути перевезення пасажирів;
- порушення перевізником законодавства про автомобільний транспорт протягом останнього року.

Міністерство інфраструктури України повідомляє перевізника про прийняте рішення в письмовій формі. У разі надання перевізнику права на підготовку документів на відкриття маршруту Міністерство інфраструктури України забезпечує інформування територіальних органів влади або уповноважених ними організацій про маршрут, що має відкриватись, та розклад руху автобусів, надає методичну допомогу перевізнику в підготовці необхідних документів. Таким чином, після дозволу про відкриття маршруту перевізник зобов'язаний:

- узгодити з територіальними органами влади та іноземним пасажирським перевізником розклад руху міжнародного маршруту;

- скласти паспорт маршруту. Для цього рекомендується використання програмного забезпечення для засобів обчислювальної техніки, розробленого ДП «Державтотранс НДІ проект»;
- укласти угоди про спільну діяльність з іноземним перевізником та автостанціями;
- подати до Міністерства інфраструктури України договори про спільну діяльність з автостанціями, іноземним пасажирським перевізником.

В свою чергу, Міністерство інфраструктури України:

- приймає рішення щодо відкриття маршруту;
- затверджує паспорт маршруту;
- надсилає компетентному органу іноземної держави, де міститься кінцевий пункт маршруту, відповідно до вимог міжнародної угоди про автомобільні перевезення заяву про відкриття міжнародного маршруту з проханням про одержання від неї відповідного дозволу на здійснення міжнародних перевезень пасажирів територією іноземної держави;
- у разі отримання такого дозволу надсилає компетентним органам іноземних держав, територією яких мають здійснюватись перевезення, відповідно до вимог міжнародних угод про автомобільні перевезення, заяви про одержання від них відповідних дозволів на здійснення транзитних перевезень пасажирів територією цих іноземних держав;
- передає компетентним органам іноземних держав дозволи на здійснення міжнародних перевезень пасажирів іноземними пасажирськими перевізниками територією України;
- узгоджує з Адміністрацією Держприкордонслужби, Держмитслужбою та МВС час і пункт перетину державного кордону та затверджує графік перетину державного кордону при здійсненні міжнародних регулярних перевезень;
- укладає договори про виконання міжнародних регулярних перевезень з українськими перевізниками;
- видає дозволи українським перевізникам на виконання міжнародних перевезень територією України та іноземних держав;
- інформує обласні автотранспортні управління про початок руху автобусів на маршруті.

ОБГОВОРЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ДОСЛІДЖЕННЯ

Результати досліджень, викладені у статті, були обговорені і схвалені на засіданні кафедри транспортних технологій і технічного сервісу Національного університету водного господарства та природокористування та рекомендовані до опублікування у спеціалізованому науковому журналі (протокол № 1 від 03.09.2019 р.).

ВИСНОВКИ

Аналіз пасажирських маршрутних систем міжнародного сполучення свідчить про те, що ефективне функціонування транспорту в сучасних умовах визначає не тільки економічний розвиток країни, але й задоволення нагальних потреб мільйонів людей і сприяє розвитку міжнародного співробітництва та зв'язків.

В організації системи міжнародних автобусних маршрутів накопичено певний досвід і порівняно з іншими видами транспорту мають місце давні традиції. Супроводження пасажирів міжнародних автобусів кваліфікованими стюардами та гідами дозволяє спростити процедуру митного та прикордонного контролю.

Міжнародним автобусним сполученням пов'язано багато міст у країнах Західної Європи та Америки. У Західній Європі існує два основних офіційних розклади міжнародних автобусних маршрутів: *Autobus* і *Euroabus*.

Результати статті можуть бути впроваджені у роботу міжнародних пасажирських автобусних маршрутів *Autobus* і *Euroabus*, а також державного регулятора Міністерства інфраструктури України.

Таким чином, вирішення нагальних проблем автомобільного транспорту безпосередньо впливає на міжнародні перевезення пасажирів. Розвиток міжнародного туризму, ділових, культурних, спортивних, науково-технічних та інших видів міжнародних зв'язків, кількісне і якісне збільшення транспортних засобів, удосконалення шляхів сполучення і організації перевезень сприяють зростанню їх обсягів.

ПЕРЕЛІК ДЖЕРЕЛ ПОСИЛАННЯ

1. Кірічок О. Г. Транспортна система України: напрями її інтеграції в транспортні структури Європи / О. Г. Кірічок // Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. – Рівне, 2013. – № 3 (63), с. 181-188.
2. Артемьев, С. П. Развитие и организация международных автомобильных перевозок /С. П. Артемьев, О. С. Смирнов. – М. : Транспорт, 1984, 222 с.
3. Гудков В. А. Пассажи́рские автомоби́льные перевозки / В. А. Гудков, Л. Б. Миротин, А. В. Вельможин. – М. : Горячая линия – Телеком, 2006, 448 с.
4. Дмитриев О. А. Междугородные перевозки / О. А. Дмитриев. – М. : Транспорт, 1982. – 216 с.
5. Доля, В. К. Пасажи́рські перевезення : підручник / В. К. Доля. – Харків : Видавництво «Форт», 2011, 504 с.
6. Артемьев С. П. Развитие и организация международных автомобильных перевозок / С. П. Артемьев, О. С. Смирнов. – М. : Транспорт, 1984, 222 с.
7. Про транспорт: Закон України, 10 листопада 1994 року // Голос України. – 1995, 11 січня, № 5.
8. Про дорожній рух: Закон України, 30 червня 1993 року // Відомості Верховної Ради України, 1993. – № 31. – С. 338.
9. Про автомобільний транспорт: Закон України, 21 листопада 2002 року // Голос України. – 2006.

REFERENCES

1. Kirichok O.G. (2013) Transportna systema Ukrainy: napriamy yii intehratsii v transportni struktury yevropy (Transport system of Ukraine: trends of integration in transport structure in Europe) Visnyk natsionalnoho universytetu vodnoho hospodarstva ta pryrodokorystuvannia, № 3 (63), 181-188.
2. Artemiev S.P., Smirnov O.S. Razvitiye i organizatsiya mezhdunarodnykh avtomobilnykh perezovok [Development and organization of international road transport]. Moscow, Transport Publ., 1984. 222 p.
3. Gudkov V.A., Mirotin L.B., Velmozhyn A.V. (2006) Passazhirskiye avtomobilnyye perezovki (Passenger road transport). M.: Hotline – Telecom Publ., 2006. 448.
4. Dmitriev O.A. (1982) Mezhdugorodnyye perezovki (Intercity transportation). M.: Transport Publ. 216.
5. Dolia V.K. (2011) Pasazhyrski perevezennia (Passenger transportation). Kharkov: Fort Publ., 2011. 504 p.
6. Artemyev S.P., Smirnov O.S. (1984) Razvitiye i organizatsiya mezhdunarodnykh avtomobilnykh perezovok (Development and organization of international road transport). M.: Transport Publ. 222 p.
7. Pro transport: zakon Ukrainy (On transport: Ukrainian law), November 10, 1994 // Voice of Ukraine Publ., 1995, January 11, number 5.
8. Pro dorozhnii rukh: zakon Ukrainy (Traffic: Ukrainian law), June 30, 1993 // Supreme Council of Ukraine Publ., 1993, number 31, 338.
9. Pro avtomobilnyi transport: zakon Ukrainy (On Road Transport: Ukrainian), November 21, 2002 // Voice of Ukraine Publ., 2006.

O. Kirichok, V. Antonyuk, O. Shevchenko. The role and importance of international automobile passenger transportation in the development of the country's economy.

In the article the critical analysis of the organization of international automobile passenger transportation was conducted, the system of international passenger transportation was investigated, ways of improving and improving the transport services of the population on the international bus routes were proposed.

The object of the research is international automobile passenger transportation.

The purpose of the work is to propose ways to improve the organization of the system of international automobile passenger transportation, to reveal the role of state bodies in ensuring its effective functioning in accordance with the legislation of Ukraine.

Method of research – multifactorial analysis of the conditions of operation of the research object.

The analysis of passenger route systems of international communication shows that effective functioning of transport in modern conditions determines not only economic development of the country, but also meeting the urgent needs of millions of people and contributes to the development of international cooperation and relations.

In the organization of the system of international bus routes accumulated some experience and in comparison with other types of transport have long traditions. Accompanying passengers of international buses by qualified stewards and guides makes it possible to simplify the procedure of customs and border control.

Thus, the solution of urgent problems of motor transport directly affects the international transportation of passengers. The development of international tourism, business, cultural, sports, scientific and technical and other types of international relations, quantitative and qualitative increase of vehicles, improvement of the ways of communication and organization of transportation contribute to the growth of their volumes.

The results of the article can be applied to the work of international passenger bus routes Autobus and Europabus, as well as the state regulator Ministry of Infrastructure of Ukraine.

Foreseeable assumptions about the development of the research object – the search for an optimal system for organizing international passenger transport.

Key words: international transportation, passenger transportation, business, economy of the country, business connection.

КІРІЧОК Олександр Георгійович, кандидат технічних наук, доцент кафедри транспортних технологій і технічного сервісу Національний університет водного господарства та природокористування, email: o.h.kirichok@nuwm.edu.ua, <http://orcid.org/0000-0002-1596-1045>.

АНТОНЮК Валентина Петрівна, директор, Рівненський автотранспортний коледж Національного університету водного господарства та природокористування, email: ratk@nuwm.edu.ua, <http://orcid.org/0000-0001-5778-2822>.

ШЕВЧЕНКО Оксана Володимирівна, заступник директора, Рівненський автотранспортний коледж Національного університету водного господарства та природокористування, email: ratk@nuwm.edu.ua, <http://orcid.org/0000-0002-0306-0450>.

Oleksandr KIRICHOK, Ph.D., associate professor department of transport technologies and technical services of National University of Water and Environmental Engineering, email: o.h.kirichok@nuwm.edu.ua, <http://orcid.org/0000-0002-1596-1045>.

Valentina ANTONYUK, director, Rivne Motor Vehicle College, National University of Water and Environmental Engineering, email: ratk@nuwm.edu.ua, <http://orcid.org/0000-0001-5778-2822>.

Oksana SHEVCHENKO, head's assistant, Rivne Motor Transport College of National University of Water and Environmental Engineering, email: ratk@nuwm.edu.ua, <http://orcid.org/0000-0002-0306-0450>.